

vilde være heldigt, eller at Kredsene ydede et ekstra Bidrag til Fællesmødet. I mange af Kredsene kniber det imidlertid med at skaffe Penge, hos os i Rønne kniber det aldrig. Mangler vi Penge, skaffer vi os dem ved Dilettantforestilling, Oplæsning eller Musikaften. Noget lignede kunde sikkert gøres i de fleste Kredse. Jeg vil gerne have Udtalelser om, hvad Kredsene mener om Tilskud.

Fru Laursen: Det rimeligste er, at de forskellige Kredse giver et aarligt Tilskud til Fællesmødet, der kan fastsættes en Sum for hver Kreds efter Tillidsmændenes Antal.

Frk. Redder: Svendborg-Kredsen holdt Dilettantforestilling forrige Aar, satte Overskuddet i Sparekassen for at bruge det til Fællesmødet næste Aar, vi behøver intet Tilskud.

Fru Ejlersgaard foreslaar, at Tillidsmændene selv skal betale deres Udgifter i Stedet for at lægge det paa Kredsene.

Frk. Helene Berg er en bestemt Modstander af dette Forslag, Tillidsmændene skal ikke tages af dem, der har Raad, det er galt, at de selv skal betale Rejsen, men i hvert Tilfælde skal de ikke betale mere. Gæstfriheden har ogsaa Betydning; mange som staar udenfor kommer derved i Berøring med D.K., det er et Led i Agitationen; ikke alene de store Kredse skulde have Mødet, men ogsaa de smaa og mindre bemidlede. Det mest demokratiske er sikkert, om der paalignes hvert Medlem en ringe Skat til Fællesmødet, det vil ikke blive meget. Hvis hvert Medlem betaler 10 Øre, bliver det 270 Kr., Byen, der skal have Mødet, maa ogsaa give noget; de Kredse, der kan klare det selv, kan gøre det, saa kan Pengene sættes hen og danne et Fond; der kan dannes en Fællesmødekasse.

Frk. Redder vil protestere mod en Skat til næste Aar, Kontingentet hos os er 2 Kr., det kan ikke forhøjes; faar vi noget tilovers, vil jeg foreslaa at lade det gaa over til næste Fællesmøde.

Fru Salicath vil anbefale Frk. Bergs Forslag, det er som talt ud af Københavns-Kredsens Hjerte, der er vi alle ens Skatteydere.